

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΤΟΥ κ. ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

..... ΤΑ ΦΙΡΜΑΝΙΑ ΤΟΥ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗ

Τώρα πού γίνεται σκέψη να τελεσθῆ ἕνα φιλολογικὸ μνημόσιον γιὰ τὸν μακαρίτη τὸ Γαβριηλίδη — ἂν δὲν ἀπατώμαι, τὴν πρωτοβουλία τὴν ἔχει ἀναλάβει ὁ κ. Συναδινὸς — θ' ἀναφέρω ἐδῶ ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ, τὰ ἀτελείωτα ἀνέκδοτα τοῦ ἀλυσμόνητου διευθυντοῦ τῆς «Ἀκροπόλεως».

Ὁ διαχειριστὴς θυμωμένος ἔτρεξε καὶ τὰ εἰπε ἄλα τοῦ Γαβριηλίδη.

δεῖ τὴν σατυρικὴ «Σφίγγα» στὴν Ἀίγυπτο. Ἡ «Ἀκρόπολις» τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἦταν πάλι στὶς στενοχώριες τῆς, ἀλλὰ καὶ ὁ κ. Ρωμάνος στὶς δικῆς του. Ἰδιαιτέρως ἀπασχολοῦσε τὸν φίλτατο κ. Ρωμάνο τὸ ζήτημα τῆς... κινήσεώς του...

Ἀηληδὴ, εἶχαν χαλάσει τὰ παπούτσιά του καὶ δὲν εἶχε ὁ ἄνθρωπος ν' ἀγοράσῃ ἄλλα. Καθημερινὸς λοιπὸν, παρουσιαζέτο στὸ λογιστῆ τῆς «Ἀκροπόλεως» καὶ τὸν στενοχωροῦσε, ζητώντας τὸν χρήματα καὶ μάλιστα... προκατοβολή!

Ὁ λογιστὴς ὅμως δὲν ἔδινε... γιατί δὲν εἶχε. Μὰ ὅσο περνοῦσε ὁ καιρὸς καὶ ἄνοιγαν ἢ σόλες τὸν υποδημάτων τοῦ Ρωμάνου, τόσο ἄνοιγε καὶ αὐτὸς τὸ στομάχι του καὶ φώναζε καὶ διημαρτύρο, ὅσπου μιά ἡμέρα, ὁ διευθυντὴς τοῦ λογιστηρίου παρατεταχωφώθηκε καὶ πῆγε καὶ ἀνέφερε τὰ πράγματα. — ἴσως μάλιστα ὅπως τὰ ἤθελε αὐτός, — στὸ Γαβριηλίδη.

Ὁ Γαβριηλίδης πάλιν, ὁ ὅποιος ἤθελε τοὺς Ἕλληνας ὑπερήφανους, ζοηροῦς καὶ ὑποστηρίζοντας φανατικὰ τὰ δικαιώματά των ἀέναντι τὸν χωροφύλακον καὶ τὸν ἄλλον ἐλληνικῶν ἀρχῶν, μόνον στὸ λογιστήριο τῆς «Ἀκροπόλεως» τοὺς ἤθελε «ραγιαδες». Κ' ἔτσι ὁ Ρωμάνος... ἀτελεύτη, χωρὶς οὔτε ἅνδ' ἠ ἀπολογηθῆ.

Ἡ φθλήσις τοῦ Γαβριηλίδη ἦσαν πάντα σουλτανικά φιρμάνια!...

Ὁ Ρωμάνος, λαβὼν τὸ... Διάταγμα τῆς ἀπολύσεώς του, σ' ἕνα κομματάκι χαρτί, δὲν ἐδήλωσε, ἀλλὰ πῆγε καὶ αὐτὸς ἕνα ἄλλο κομματάκι καὶ ἀπάντησε στὸ διευθυντῆ τῆς «Ἀκροπόλεως»:

— Κύριε Διευθυντά, τώρα πού μοῦ τρυπήσαν τὰ παπούτσιά μου, μοῦ... τὰ δίνετε στὸ χέρι ; »

— Τοὺς ἤθελε τοὺς Ἕλληνας ὑπερήφανους πρὸ τοῦ Κράτους καὶ ραγιαδες ἐνώπιον τοῦ λογιστηρίου τῆς ἐφημερίδος.

γιὰ τὴν ψυχικὴ δόνην πού ὑπέστη ἔνεκα τῆς ἀπολύσεως. 4) Νὰ τοῦ ἀγοραστῆ καὶ νὰ τοῦ δοθῆ ὅς δῶρον, ἐκ μέρους τῆς «Ἀκροπόλεως», ἕνα καλὸ ζευγάρι ὑποδημάτων.»

Γιὰ τὰ φιρμάνια αὐτὰ τοῦ Γαβριηλίδου θὰ γράφω ἰδιαιτέρως καμιὰ ἄλλη φορὰ, εἴθῃς ὡς συγκινηθῶ καὶ μαζέρω τὰ σοφιστικὰ πρᾶγματά μου.

Ἀρκεῖ μόνον ν' ἀναφέρω ἐδῶ καὶ ἕνα ἄλλο Γαβριηλίδειο ἀνέκδοτο, μὲ πρωταγωνιστὴ τὸν δαμόνο Σπανδωνῆ.

Μιά μέρα λοιπὸν, ὁ ἀείμνηστος Ν. Σπανδωνῆς ἔλαβε διαταγὴ ἀπ' τὸ Γαβριηλίδη νὰ πάη στὴ... Ρωσία καὶ νὰ παραστῆ στὴ στέφν κάποιου Τσάρου.

Ὁ Σπανδωνῆς, ὁ ὅποιος ἦταν καὶ αὐτὸς ἕνας δευτερός Γαβριηλίδης, εἰς θαυμαστάς ἐμπνεύσεις καὶ σ' ὑλῆψεις παρατόλιμον ἰδεῶν, σηκώθηκε καὶ πῆγε στὴν Πετροῦπολιν, ὅπου τὸν ἀρνεῖ ἀπέτατο ὁ Γαβριηλίδης.

Ὁ Σπανδωνῆς, ἀφοῦ ἔγραψε καὶ ξανάγραψε, ζητώντας χρήματα καὶ ἀφοῦ εἶδε πὼς σποτηρία δὲν ἔπαιζε, δὲν τὰ ἔχασε διόλου. Δαμιονισμένο πνεῦμα, καθὼς ἦταν, δὲν κατεποντίσθη στὴν ἄγανθ, τὴν λαγονικήν, τὴν ἀτέρανθ Ρωσία, ὅπου βρέθηκε ἀπέτατος καὶ ἐρημος, ἀλλὰ, ἄγνωστον πὼς, τὰ κατάφερε καὶ ἤρθε σὲ συμφωνία μὲ κάποιον μεγάλο ἐργοστάσιον, πού ἔκανε ἁμάξια τότε, νὰ εἰσαγάγῃ τὰ ρωσικὰ ἁμάξια στὴν Ἑλλάδα...

Τὸ ἐργοστάσιον τοῦ παρέδωσε ἀμέσως δύο θαυμάσια ἁμάξια, γιὰ νὰ τὰ φέρῃ ὡς δείγμα στὴν Ἑλλάδα, τὸν πληρώσει καὶ ἄλλα τὰ ἔξοδα τῆς ἐδῶ μεταφορᾶς των καὶ τὰ ναῦλα τῆς καθόδου τοῦ περιηγίου αὐτοῦ ἐκὼν - βολο - γιάξερ» στὴν Ἀθήνα.

Ἔτσι, ἕνα πρωί, ὁ δαμόνος Σπανδωνῆς κατέλειψε σὲν τὸν Πειραιᾶ μὲ δύο ἁμάξια πολυτελείας, ἀλλὰ χωρὶς πεντάρα στὴν τσέπη, γιὰ τὸ τελωνεῖο!... Δὲν εἶχε οὔτε τὰ ἔξοδα τοῦ εἰσιτηρίου γιὰ ν' ἀνεθῆ στὴν Ἀθήνα!...

Ὁ Σπανδωνῆς ὅμως δὲν ἦταν ἀπὸ κείνους πού τὰ χάνουν εὐκολὰ.

Βγαίνει ἀμέσως ἔξω ἀπὸ τὸ βατσοῦ, βοτᾶει ἕνα φίλο του ἁμάξια, ἔρχεται μαζὺ του σὲ διαπραγματεύσεις καὶ τοῦ πωλεῖ τὸ ἕνα ἀπ' τὰ δύο ρωσικὰ ἁμάξια πολυτελείας, ἀντὶ δύο... ἀλόγων!... Ὁ ἁμάξιας θ' ἀνελάμβανε ἀκόμη καὶ τὴν ὑποχρέωσι νὰ τοῦ ζεύξῃ τὰ δύο ἄλογα στὸ ἄλλο ἁμάξια καὶ νὰ πληρώσῃ καὶ τὸν φόρο τοῦ τελωνείου. (Ἄν ἡ πληρωμὴ ὑπερέβαινε τὴν ἀξία τοῦ ἁμάξιοῦ θὰ ἐνεργάρετο... ὑποθῆκε ἐπὶ τὸ ἐνὸς ἄλογον.)

Καὶ ἔτσι πρωί-πρωί ὁ Σπανδωνῆς ἐνέσκηψε ἔξω ἀπ' τὰ

Ὁ Σπανδωνῆς ἐποχούμενος σὰν Τσάρου καὶ καμαρώνοντας σὰν γαμπρός!

Τὸν ὑπεδέχθη μὲ τὰ πλατεῖά του γέλια.

Ἡ ἀπάντησις αὐτῆ φάνηκε τόσο ἔξυπνη καὶ τόσο πετυχημένη στὸ Γαβριηλίδη, ὁ ὅποιος τρελλανότανε γιὰ ἔξυπνους ἀνθρώπους, ὅστε ἀμέσως ἐξέδωκε δεῦτερον φιρμάνι, ἀναρτοῦν τὸ πρῶτο καὶ διατάσσον:

- 1) Νὰ προσληφθῆ καὶ πάλιν ὡς συντάκτης στὴν «Ἀκρόπολι» ὁ κ. Ρωμάνος. 2) Νὰ τοῦ αὐξηθῆ ὁ μισθός. 3) Νὰ τοῦ δοθῶν ἑκατὸ δραχμὰ ὡς ἀμοιβή,

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Ὁ Ρωμάνος ἄνοιξε τὸ φιρμάνι

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΡΩΤΕΣ

Η ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ

Η θριαμβευτική άφιξη της Κλεοπάτρας στην Ταρό. Ένα όνειρωδες θέαμα. Ο Αντώνιος γοητεύεται. Εκδικήσεις και έγκληματα. Η σφαγή της αδελφής της Κλεοπάτρας. Τό πλέον πολυέξοδο συμπόσιο. Τα έργια και η τρέλλες τών δυό έρωτευμένων κ.τ.λ. κ.τ.λ.

ΦΗΣΑΜΕ στο προηγούμενο φύλλο τόν κρητή Αντώνιο στην Ταρό της Μ. Άσίας νά περιμένη εκεί την Κλεοπάτρα.

Μιά μέρα, ενώ ο Αντώνιος καθόταν στην αγορά πάνω στο επίσημο βήμα και δεχόταν ακροάσεις, ξαφνά ακούστηκε μεγάλος θόρυβος από τις όχθες του ποταμού Κόδου.

Αμέσως τó πλήθος που είχε συγκεντρωθεί στην πλατεία έσπευσε βιαστικά προς την άκρη του ποταμού γιά νά δει τί συμβαίνει και ο Αντώνιος αναγκάστηκε ν' ακολουθήσει από περιέργεια κι' αυτός τόν όχλο.

Τότε παρουσιάστηκε μπροστά τους ένα θέαμα που θύμιζε τά χρόνια της μυθολογίας και που τους έκανε νά τρέψουν τά μάτια τους από θαυμασμό.

Άπάνω στά νερά έπλεε σιά ένα πλοίο με χρυσή πρόννη, με ηεταζοτά τά πανιά κι' άσπρινα κορπία, θαύμα καλλιτεχνικής κατασκευής.

Μέσα σ' αυτό, κάτω από μία σιαδιά επίσης χρυσή, καθόταν μία πανέμορφη γυναίκα, ντυμένη σάν την Αφροδίτη, ή Κλεοπάτρα.

Μπροστά της στεκόμουν δώδεκα παιδάκια με στολή Έρωτων και άλλα τόσα κοριτσάκια που παριστάναν τις Χάριτες, τις Νύμφες και άλλες θαλασσινές θεότητες. Κρατούσαν στά χέρια τους στεφάνια κομμένα από τριαντάφυλλα και φύλλα λιοτό και κοινοδύνα ροιπίδια από φτερά.

Στό μπροστινό μέρος του ναυαγίου ίσηχαν άρκετά δούλοι που έκαζαν λιθάρι, μουσικοί που έπαιζαν λόγος, και άλλες γυναίκες ντυμένες σάν Νηρηίδες.

Ο Αντώνιος, γοητευμένος από τό θέαμα αυτό, έστειλε άμέσως έναν άκόλουθό του στην Αιγυπτία βασίλισσα και την προσάλεσε νά δειπνήσουν μαζί έκεινο τό βράδυ σ' άνάκτορό του.

Η Κλεοπάτρα τού άπάντησε εύχαριστώντας τον γιά την πρόσκληση, αλλά τόν παρακάλεσε νά μνη έμπεινή και νά πάει αυτός νά συμπάγη μαζί της στό σπίτι της.

—Έλατε στόν Αντώνιο, έτόνισε τόν Ρωμαίο άπειταλμένο, ότι θά τόν περιμένο έξάπαντος...

Άλλά που είχε βρει κατοικία ή Κλεοπάτρα στην Ταρό; Και όμως δέν έλεγε ψέματα.

Ποίν φτιάσει εκεί, είχε στείλει επίτηδες άνθρωπό της, ό όποιος είχε φροντίσει νά της νοικιάσει ένα μέγαρο και νά τό διασκευάσει σύμφωνα με τά γούστα της.

Τό μέγαρο, που είχε παραχωρηθεί στην Κλεοπάτρα και στό όλοιο ο Αντώνιος δέχτηκε πρόθυμα νά δειπνήσει μαζί της, είχε στολιστεί με απαράμιλλη έπιμέλεια.

Στην πολυτελέστατη τραπεζαρία του, που ήταν όλόφωτη από τις λυχνίες και τά λάμπωρα, είχαν παρατεθεί πλουσιώτατα φαγητά και διαλεχτά κρασιά, τά όποια προσεφέροντο μέσα σε χρυσά ποτήρια.

γραφεία της «Ακροπόλεως», ήνοιχόν άμαξαν πολυτελή, έπωρουμένο σάν Τσάρλο και μαγαρώνοντας σάν γαμπρός!...

Ο Γαβρηηλίδης, άμα τόν είδε, τόν εθουμβάρωσε με τά ήχηρά του γέλια:

—Βρέ, έγω σ' έστειλα δημοσιογράφο στη Ρωσία και σ' έγύρισε άμαξές!... τού είλε.

—Εσύ, Βλάση μου, τού άπάντησε ό Σπανδονής άλληγορικάς, με τά φριμάνια σου ήξερες μόνο νά με στείλεις, ενώ έγω ήξερα και νά νυρίσω!...

Η ιστορία δέν αναφέρει τί άπέγινε με την είσαγωγή ρωσικών άμαξιών στην Αθήνα!... Έπίσης εν' άγνωστο τί άπέγινε τό πολυτελές άμαξί τού Σπανδονή.

Λέγεται πως κάποια μέρα τού... έγεμάτισε κι' αυτό και τ' άλογα, με κάμποσους φίλους του... Καθόλου άπίθανο...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

Β'

Ο Αντώνιος ήταν καλοφαγάς και έμεινε ύπερβολικά εύχαριστημένος από τό άλησμόνητο αυτό δείπνο, τό όποιο τόν έφερε τόσο κοντά στη θέσπινα τών όνειρων του, την πανέμορφη Κλεοπάτρα.

Την άλλη μέρα, ό Ρωμαίος "Υπατος προσάλεσε κι' αυτός την Κλεοπάτρα σέ δείπνο και της άπατέλωσε τη φιλοξενία με την ίδια λαμπρότητα και την ίδια πολυτέλεια.

Και έτσι, ενώ ή Κλεοπάτρα είχε πάει κοντά του γιά νά τού όμολογήσει την ύποταξη της και νά τού ζητήσει προστασία, κατόντησε νά γίνει κυρία και βασίλισσά του, σέ τρόπο που νά μπορή νά τόν κάνει ό,τι θέλει.

Έν πρώτους ένήργησε και πέτυχε διά μέσου αυτού νά άναγνωριστεί από τη Ρώμη ως νόμιμος διάδοχος τού θρόνου ό Καισαριανός, ό γυιός της που είχε άποχτήσει από τόν Καισάρα.

Έπειτα ζήτησε νά θανατωθή ή αδελφή της Άρσινόη, ή όποία είχε δρατενέσει από τη Ρώμη όπου βοσκούσαν άιμάλωτη και είχε καταφύγει στη Μίλητο. Η άπάτησι της σκληρής βασίλισσας, που ήθελε νά σημαδένη τó θριαμβευτικό δρόμο της με αίμα, άφού άλλωστε δέν ήταν και παράλογη, δέν άγρησε νά έκλήρωθή.

Η δυστυχισμένη Άρσινόη, μόλις έμαθε τόν κίνδυνο που την άπειλούσε, ζήτησε καταφύγιο στό ναό της Μιλησίας Άρτέμιδος, αλλά οι διώκτες της παραβίασαν τό άσυλο, μπήκαν μέσα και την έσφαξαν.

Κατόν ή Κλεοπάτρα ζήτησε νά ύποστούν την ίδια τύχη και όλοι όσους μισούσε ή την είχαν πειράξει στο παρελθόν κατά τη διάρκεια της ζωής της.

Και ενώ ο Αντώνιος είχε κάμει πολεμικές έτοιμασίες και σκόπευε νά εκστρατεύσει κατά τών έχθρών του Πάβλου, στάθηκε άδύνατο όστόσο νά περιφρονήσει τά θέληγτρα της νοιριαίας γυναικας και την ακολουθήσε πειθήνιος στην Άλεξάνδρεια.

Όταν έφτασαν εκεί και έγκατεστήθηκαν στά βασιλικά άνάκτορα, έπαυλόυθησαν γιοιές και διασκευάσεις, άκόμα πιο μεγάλες και πιο πλουσιές από τις πρώτες.

Ο Αντώνιος έκανε τακτικά κινήσεις έκδρομής στις όχθες του Νείλου και ή Κλεοπάτρα τόν ακολουθούσε παντού, μη μπορώντας νά κινήη τη χαρά της γιαντι έγει ενδοουμένη ενός τόσο δυνατού κυρίαρχου.

Μιά μέρα ο Αντώνιος παρέθεσε ένα γεύμα τόσο πολυτελές, όστε δέν μπόρεσε νά κρατήσει την ύπερηφάνεία του και σέ μιιά στιγμή φώναξε:

—Έινε άδύνατο νά δοθώ ποτέ συμπόσιο πλουσιότερο άπ' αυτό.

—Έγω στοιχηματίζω, άπάντησε ή Κλεοπάτρα, νά σου κάνω άβριο ένα τραπέζι που ν' άξιζή έπάνω από 10.000 σεστέρια (2 έκατομμ. δραγμαίων περίπου).

—Λέχομαι τό στοιχημά σου, αλλά θά τό χάσης! είλε ο Αντώνιος.

Την άλλη μέρα δόθηκε πραγματικά τό συμπόσιο, αλλά επειδή δέν ύπερέβαινε κατά τη λαμπρότητα τό προηγούμενο, ο Αντώνιος ερώτησε ειρωνικά:

—Λοιπόν δέν μου λές κατά τί διαφέρει αυτό από τό πτενικό;

—Περίμενε και θά ίδεις, τού άποκρίθηκε ή Κλεοπάτρα. Έγώ μόνη μου θά πιώ τώρα 10.000 σεστέρια!...

Και ξεκρεμίζοντας από τ' αντί της ένα μαργαριτάρι, ένα από τά μεγαλύτερα και τελειότερα μαργαριτάρια της ύψηλιου, τό άνάλεσε μέσα σέ ζυδι και ήπιε με μιάς όλο τό ποτό.

Ενώ έτοιμαζόταν νά κινήη τό ίδιο και γιά τό κόσμημα τού άλλου αυτού, ό Ρωμαίος μεγισταν Λείωνος Πλάγγος, ό όποιος έπρόκειτο νά κινήη περί τού στοιχημάτος, την έμπόδισε λέγοντας:

—Μεγαλειότητά, άρκεί!... Δέν χρειάζεται τίποτε περισσότερο... Κερδίσατε τό στοιχημα!...

Τό περιστατικό αυτό έγνώσθη αϊθήμερόν σ' όλη την Άλεξάνδρεια και προσάλεσε κατάληξι σέ όλους τούς κατοίκους.

Άλλοτε πάλι ό Αντώνιος και ή Κλεοπάτρα μετημηξίζοντο, ό πρώτος σέ χαμηλή, ή δεύτερη σέ ταβερνάριασα, και γυρίζαν στούς δρόμους της Άλεξάνδρειας χτυπώντας τις πόρτες άγνωστων σπιτιών, βρίζοντας τούς διαβάτες και φιλονεικώντας με τούς μεθυσμένους.

Η έντυχία όμως τών δυό έραστών δέν βάσταζε πολύ, γιαντι έμεσολάβησαν μερικά γεγονότα που τούς άνάγκασαν, καθώς θά ίδουμε στό έρχόμενο φύλλο, νά χωριστούν γ' άρκετό διάστημα...

—Έίπατε στόν Αντώνιο ότι θά τόν περιμένο έξάπαντος...